

af Præmiefordeling. Vi ere altsaa her i Hovedstaden nogenlunde istand til at klare denne Banffelighed, især fordi vi kun have een Autoritet at spørge; men der sidder omkring i Provindsjerne Udgivere af mindre Blade, som paa en aldeles utilbørlig Maade føres ind i Tilfælde, der paadrage dem Bøder og andet Ansvar, fordi hver enkelt Politimester fortolker disse to gamle Bestemmelser paa sin Maade. Den ene Politimester mener, — ja, hvad Exempel skal jeg vælge? — at Morrisonsske Piller ere et Arcanum, som det er forbudt at sælge; den anden finder, at de ikke falde ind under Forbudet og frit kunne aventeres. Den ene Politimester troer, at de maatløse Præmieobligationer er et forbudt fremmed Lotteri og straffer strengt den vedkommende Provindsredacteur, som optager Beskjendtgjørelse derom, hvorimod en anden Byfoged eller Politimester ved Siden af indseer, at det er lovligt, og derfor ikke gjør Noget derved. Dersom der virkelig skal indføres nogen Straf for alle dem, som saaledes uden at vide det, uden bevidst Meddeeltighed komme til at medvirke ved Salget af fremmede Lotterisebler eller Falskheder deraf, saa maa jeg bede om, at denne Paragraph tillige kommer til at omfatte det kongelige Postvæsen, thi det befordrer i Hundreatusindevis Breve, som falske fremmede Lotterisebler her i Landet, og det er fuldkommen vel bekiendt med, at disse 100,000 Breve indeholde fremmede Lotteriplaner. Dersom Bladudgivere skulle straffes, saa hensynsløst, saa maa jeg bede om, at den høitagtede Finansminister gaaer med under Naget, at han tager sin Straf, bærer en tilsvarende Bøde. Det er ubilligt at lægge Noget mere paa den Ene end paa den Anden. Ere vi Redacturerer strafværdige, som dog umuligt i ethvert enkelt Tilfælde kunne see, om der er noget Strafverdigt tilstede i en Beskjendtgjørelse eller ikke, saa er det høitærede Postvæsen ligesaa strafværdigt. Det kan vistnok ikke see ind i Brevene, hvad der staaer i dem, men enhver praktisk Postmand veed meget godt, hvad det er for Forsendelser, der saaledes et Par Uger før hver Trækning i Sam-

borg foregaae og skee rundt om i hele Landet. Det er i og for sig en meget urigtig og inconsequent Bestemmelse, der er gjort gjældende med Hensyn til Bladene ved denne § 5 og ved den lignende Bestemmelse angaaende Arcana. Nu have vi tilfældig faaet det ene Forhold for her, og jeg maa derfor bede om, at denne § 5 maa blive udeladt, saafremt denne Lov skal gaae videre, hvad den vel sagtens ikke skal.

Finansministeren: Forsaavidt det ærede Medlem ligeoverfor (Berg) har rettet den Forespørgsel til mig, om jeg kunde være villig til at gaae ind paa den Forandring, at der istedetfor et aarligt Classelotteri skulde være to halvaarlige, skal jeg bemærke, at det ærede Medlem vil kunne see min Stilling til dette Spørgsmaal af de Forhandlinger, der have fundet Sted i det andet Thing, hvorved jeg har erklæret mig villig til at gaae ind paa en saadan Tanke, idet jeg erkjender, at en af de Grindringer, der kunne gjøres imod det nuværende Classelotteri, er den, at det lader for lang Tid ligge imellem de enkelte Trækninger. Jeg kan imidlertid ikke acceptere Tanken, som det ærede Medlem har formuleret den, hvorimod jeg kan acceptere den Tanke, at der istedetfor eet aarligt Lotteri indføres to aarlige, saaledes at hvert af dem bliver trukket hver anden Maaned. Dersom der er Folk, som absolut maae spille hver Maaned, ville de da, ved at spille i begge Lotterier, kunne faae deres Lyft styret. En saadan Foranstaltning vilde i det Hele taget ikke medføre nogen overordentlig Forskjellighed fra det nuværende System, idet den nemlig kun vilde gaae ud paa at stille de to Serier fra hinanden, medens de nu spille ved Siden af hinanden. — Derimod vil jeg meget fraraade, at der bestemmes Noget i Lovforslaget om Størrelsen af Gevinsterne. De Herrer ville have seet, at der ikke er udalt Noget derom i selve Lovforslaget, og jeg anseer dette Spørgsmaal for at være et saa væsentligt Punkt i selve Planen, at jeg ikke kan ønske, at der i den Henseende skeer nogen